

Op 3 augustus zijn we bij elkaar geweest om afscheid te nemen van Marcel, onze collega bij Quattri. Dat is heel verdrietig.... Het was hem niet langer gegund.

Wat ikzelf altijd het meest lastig vind na zo'n verschrikkelijk ziekbed, is om iemand weer in mijn herinnering te krijgen hoe hij was voor de ziekte periode.

Daarom neem ik u graag kort mee in hoe wij Marcel kenden, als collega, in de uitvoering van zijn werkzaamheden de afgelopen 5 jaar bij ons. Een paar steekwoorden voor u.

Geen moeite te veel!

Marcel deed alles altijd met liefde voor de mensen, collega's, klanten waar hij over de vloer kwam. Ook even op zaterdag nog een dingetje recht zetten of in de avond wat afmaken en opsturen. "Vraagje nog, kan altijd mail me maar...." Marcel deed het gewoon..

Humor!

Marcel kon op zijn geheel eigen wijze plotseling in een presentatie of overleg een prachtige onverwachte grap maken...kenmerkend dan ook even schuifelend op zijn stoel!

Voor je het wist was de grap voorbij maar een goed verstaander kreeg het zeker mee.

Dat zorgde meestal ook voor een soort ontwapenende sfeer bij alle aanwezigen. Marcel deed het gewoon..

Auto's!

De laatste keer dat we elkaar fysiek spraken, een week of twee geleden, ging het natuurlijk over zijn ziekbed, maar daarna ook over auto's en.. en ik verzeker u dat ging tot in detail!

Familieman!

Als je Marcel vroeg naar zijn afgelopen weekend of vakantie, vertelde hij altijd enthousiast over de leuke dingen die Diana, hij en Tobias hadden gedaan. Engeland en Schotland kwamen natuurlijk vaak voorbij, als favoriete vakantiebestemming.

Wij zullen hem missen en hem altijd als Quattri collega blijven zien. We wensen alle nabestaanden heel veel sterkte voor de tijd die komen gaat.

Namens het hele Quattri team, Frank van Elstrand, directeur